

Popa Tanda de Ioan Slavici - demonstratie ca este o nuvela

Opera literara de valoare "Popa Tanda" este scrisa de Ioan Slavici, unul din nuvelistii de seama ai literaturii romane.

Aceasta creatie apartine genului epic, deoarece autorul isi transmite in mod indirect gandurile si sentimentele prin intermediul actiunii, faptelor, intamplarilor care sunt puse pe seama personajelor.

Nuvela este specia literara a genului epic in proza, de mai mare intindere decat schita, cu un singur fir narativ, dar cu o actiune mai complicata, limitata in spatiu si timp si cu un conflict mai puternic, la care participa un numar nu prea mare de personaje.

Opera literara are o compozitie narativa, actiunea se desfasoara pe un singur plan narativ, iar intamplarile se constituie in momente ale subiectului.

In expozitiune, autorul prezinta direct cateva trasaturi ale personajului principal. Locul actiunii este satul Saraceni, care impresioneaza prin imaginea dezolanta.

Hotararea preotului Trandafir de a-i ajuta pe enoriasi pentru a deveni mai harnici constituie intriga.

Parintele Trandafir incearca sa-i schimbe pe sateni cu ajutorul predicii, al sfaturilor, al batjocurii sau al ocarii, dar fara nici un rezultat. Satenii chiar se revolta, cer episcopului sa-l mute, insa acesta da dreptate preotului.

Cugetand mai mult, parintele procedeaza practic si se hotaraste sa-i schimbe pe saraceni prin exemplul personal. Isi repara casa, imprejmuieste curtea, cultiva zarzavat, seamana porumb, isi gospodareste terenurile de la maginea satului, se apuca de impletit cosuri si le vinde, antrenand la treaba si pe cativa sateni.

(desfasurarea actiunii)

Actiunea atinge punctul culminant cand satul Saraceni este de nerecunoscut, are acum o biserica frumoasa, gradini in floritoare, scoala, primarie, case aratoase si curate.

Deznodamantul il aduce in prim plan pe acelasi parinte Trandafir "verde, vesel si harnic", chiar daca parul si barba ii tradeaza varsta. El isi rasfata nepotii si pe chipul sau se observa satisfactia ca si-a atins scopul: a reusit sa-i schimbe pe saraceni. Acestia trec pe langa el, urandu-i sanatate si viata lunga si parca au uitat cand ziceau ca "popa e omul dracului".

O alta nota caracteristica a apartenentei acestei opere literare la genul epic o constituie numarul de personaje, mai mare decat in schita, dar mai mic decat in roman.

Personajul principal, parintele Trandafir- "Popa Tanda"- este prezent in toate momentele actiunii, deoarece in nuvela accentul se pune pe evidentierea trasaturilor de caracter ale personajelor is nu pe actiune

Folosind caracterizarea directa, autorul evidentiaza atat calitatile cat si defectele personajului.

Remarcam la acest personaj energia iesita din comun, perseverenta in atingerea scopului propus,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

vointa in actiune: "daca nu veniti voi la mine, ma duc eu la voi." Preotul, atent la tot ce se petrece in jurul sau, neiertator si ironic cu cei lenesi, isi va da seama ca succesul sau va veni numai prin exemplul personal, calauzindu-se dupa proverbul "omul sfinteste locul". Aceste insusiri reies si indirect- din faptele sale, felul de a se comporta si de a vorbi cu satenii pentru a le crea deprinderea de a fi oamnei curati si harnici.

Personajul este privit in evolutia sa, dar numai in relatie cu celalalte personaje: secundare- satenii, preoteasa, clopotarul Cozonac, Marcu Florii Cucului, sau episodice- Mariuca, Ileana, Costel, Trandafirica.

Prezenta naratiunii ca mod de expunere dominant este o alta trasatura specifica genului epic. Naratiunea, care cuprinde un sir de fapte si intamplari, intr-o anumita inlantuire, este facuta cu talent si originalitate. Maiestria autorului rezulta si din imbinarea naratiunii cu dialogul, monologul interior; secventele descriptive sunt putine si sunt folosite in prezentarea satului. Actiunea acestei opere literare se desfasoara numai intr-un singur spatiu (satul Saraceni). Timpul e vag sugerat de autor, intamplarile se petrec in a doua jumătate a secolului XIX. Actiunea se intinde pe o durata de 10 ani. Evenimentele se desfasoara cronologic.

Relatarea intamplarilor se face obiectiv, la persoana a III a, ceea ce demonstreaza ca naratorul nu este personaj in actiune, ci este prezent in orice moment al actiunii, stiind tot ce se intampla. Uneori naratorul isi arata simpatia fata de personajul principal, alteori ii dezaproba atitudinea. Incadarea acestei creatii artistice la specia literara -nuvela- este fireasca. Se observa ca are mai multe personaje decat schita, prezentate in mediul lor de viata. Ca in orice nuvela, remarcam si aici, in actiune, un conflict exterior intre preot si sateni, izvorat din dorinta acestuia de a face din ei oameni harnici, si unul interior determinat de framantarile sufletesti ale preotului. Firul epic si conflictul merg catre un deznodamant semnificativ

Structura compozitionala este construita pentru a evidentia universul moral al personajului principal.

Originalitatea acestei nuvele o constituie oralitatea stilului, prin folosirea elementelor de limba vorbita - proverbe, zicatori, constructii exclamative, interrogative, interjectii.

Caracterul oral reiese si din faptul ca naratorul se adreseaza unui partener imaginar sau foloseste numeroase regionalisme: "papucas", "curechi", "barabule" sau expresii populare: "a se curata de pacate", "greu la vorba".

Comportarea personajelor in anumite imprejurari, sau felul lor de a vorbi ilustreaza un umor de tip popular.

"Popa Tanda este o nuvela pentru ca are toate caracteristicile acestei specii literare si pentru ca scriitorul vizeaza realizarea unui personaj exemplar - preotul Trandafir.